

právu dovolávati ustanovení 1. neb 2. bodu § 19 cit. zák., která se týkají jen poměrů za jeho účinnosti. Prvá věta 1. bodu cit. § 38 pak praví: »Pokud se za předpoklad pro zjištění doby rozhodné pro stanovení výše služného bere započítatelná služ. doba, rozumí se tím služ. doba ve služ. poměru, ve kterém se učitel převádí, skutečně ztrávená, podle dosud platných předpisů pro postup v tomto služ. poměru započítatelná«. Ježto započítatelnost není v konkrétním případě na sporu, záleží jenom na tom, jaká byla doba skutečně ztrávená, resp. od kterého okamžiku se v této relaci započala. Pro posouzení toho především jest rozhodným obsah úředního aktu, jímž byl tehdy st-l ve svůj úřad dosazen, neboť důsledky tohoto konstitutivního aktu sluší zásadně posuzovati podle jeho obsahu a podle případných klausulí omezovacích, pokud v něm byly vysloveny, zejména podle případně odsunutého počátku jeho účinnosti; jeť zaměstnanec dosazen jen v těch mezích, jak příslušný činitel vyslovil. Tu pak stížnost sama připouští, že text dekretu dosazovacího obsahoval příkaz, nastoupiti službu dne 1. října 1897. St-l byl takto dosazen v ten způsob, že se nastoupení služby počíná, tedy počátek skutečně ztrávené služby zahajuje teprv dnem 1. října 1897, při kterémžto nazírání pak arci na dni datování, resp. doručení jmenovacího dekretu a dni vykonání služeb. přísahy, pokud jde o počátek služ. doby, nezáleží. Výrok úřadu, jenž se kryje s tímto stanoviskem, jest tudíž ve shodě se zákonem.

Č. 7784.

Pozemková reforma. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: Platební rozkaz, kterým stpů přidělci nařizuje zaplacení přidělové ceny do určité doby s vyhrůžkou exekuce a připomínkou, že tento plat. rozkaz je rozhodnutím konečným, je nezákonný.

(Nález ze dne 2. března 1929 č. 2920.)

Prejudikatura: Boh. A 3610/24 a CCI/24.

Věc: Egon P. v H. proti státnímu pozemkovému úřadu o zaplacení přidělové ceny.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem ze 14. listopadu 1928 oznámil stpů st-li, že mu vyměřil po provedeném řízení podle zák. č. 81/20 cenu za přidělené mu nemovitosti od velkostatku částkou 75.870 Kč 15 h, která s 5% úroky od 1. listop. 1923 do 30. listop. 1928 19.283 Kč 60 h činí úhrnem 95.153 Kč 75 h, a doložil: »Stpů Vám nařizuje, abyste přidělovou cenu v jejím zbytku 95.153 Kč 75 h s 5% úroky od 1. prosince 1928 do zaplacení do 14 dnů ode dne doručení tohoto plat. rozkazu pod exekucí zaplatil. Tento plat. rozkaz je rozhodnutí konečné a není do něho opravných prostředků v řádném řízení.«

O stížnosti do tohoto plat. rozkazu podané uvážil nss takto:

Dle ustálené judikatury (srov. na př. nál. Boh. A 3610/24 a usnesení Boh. A CCI/24) uskutečňuje se přiděl jediné dohodou mezi

stpů-em a přidělcem o všech modalitách přidělu. Obsahem této dohody určena jsou pak práva i povinnosti obou smluvních stran. Vystupuje tedy stpů ve věcech přidělu nikoliv ve funkci úřadu judikujícího, nýbrž jménem státu jako strany, která půdu získanou k účelům, jež zákony o poz. reformě sledují, přidělci jako druhé straně přenechává, a dlužno tudíž na projevy, které stpů v tomto právním poměru učiní, pozíratí nikoliv jako na rozhodnutí (opatření) podle § 2 zák. o ss, nýbrž jako na pouhé prohlášení strany, jež nejsou právní moci schopny ani vykonatelné.

Nař. plat. rozkaz, jímž žal. úřad st-li nařídil zaplacení přidělové ceny s úroky do určité doby s vyhrůžkou exekuce doloživ, že tento plat. rozkaz je rozhodnutí konečné, a připojiv k němu i poučení o opravných prostředcích, jeví se formou svou jako rozhodnutí (opatření) stpů-u podle § 2 zák. o ss, a dlužno proto souditi, že stpů chtěl tu rozhodovati jako úřad judikující a vydati nař. plat. rozkaz jako vykonatelné rozhodnutí (opatření) ve smyslu § 2 zák. o ss. Ale pak překročil žal. úřad meze vymezené zákonem jeho kompetenci jako úřadu správnímu, a bylo již proto nař. plat. rozkaz zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž mohl nss obsah nař. plat. rozkazu věcně přezkoumati.

Č. 7785.

Učitelstvo: * Předpisy, platné pro státní úředníky o dietách z důvodu vedení dvojí domácnosti, platí hledíc k § 10 odst. 2 zák. č. 274/1919 také pro učitelstvo veřejných škol národních.

(Nález ze dne 2. března 1929 č. 4.128.)

Prejudikatura: Boh. A 3862/24, 4091/24.

Věc: Ferdinand A. ve St. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti mnisterstvu školství a národní osvěty o diety.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l byl po zrušení třídy obecné školy v H. přeložen do Ž., kdež dne 1. září 1922 nastoupil službu. Ježto nenalezl v novém působišti bytu, musil zanechatí svoji manželku v Liberci i žádal podáním ze 6. března 1923 za přiznání diet z důvodu dvojí domácnosti za dobu ode dne 1. září do dne 31. prosince 1922, jakož i za náhradu cestovného.

Výnosem z 25. října 1924 povolila mu zšr v Praze náhradu cest. výloh částkou 108 Kč a stravné částkou 28 Kč, nevyhověla však požadavku povolení diet z toho důvodu, že normy, které stanovily pro státní úředníky diety z důvodu vedení dvojí domácnosti, nevztahují se na učitelstvo veř. škol národních.

St-lovo odvolání zamítlo min. škol. nař. výnosem z těchto důvodů: Druhý odstavec § 10 par. zák. normuje, že sporný nárok řídí se předpisy, vydanými o tom pro státní úředníky, čímž i případně starší předpisy učitelské byly derogovány. Jest tudíž pro rozsah nároku směrodatnou jediné svrchu uvedená norma par. zákona, nemodifikována pro dobu, o níž jde, žádnou pozdější normou, a kdyby i existovaly předpisy, které přiznávají státním úředníkům nárok, o nějž běží, v rozsahu